

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja a poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobajo se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natane enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabito na naročevanje.

Ob novem letu vabimo uljudno vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, naj se naročijo še na dalje za leto 1897 na list, ki je in še tudi naprej zagovarja resno in vestno koristi sv. cerkve in slov. ljudstva pa ne išče v tem, kakor kaže že njegova cena, nikjer svoje koristi. Kdor more in hoče, naj pristopi med deležnike „katol. tisk. društva“, da se „Slov. Gospodar“ vzdrži tudi nadalje pri tej nizki ceni.

Deležnina „katol. tisk. društva“ znaša za celo leto 5 gold. in je v tem že tudi naročnina za „Slov. Gospodarja“. Naročnina pa znaša za celo leto 2 gold. 50 kr. in za pol leta 1 gold. 30 kr. ter za četrt leta 65 kr.

Naročnina se pošlje najlažje po poštnih nakaznicah upravnistvu „Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Odbor kat. tisk. društva.

Postava o javni oskrbi ubožcev.

(Dopis iz celjskega okraja.)

Že dne 1. decembra 1896 je obveljala nova postava o javni oskrbi ubožcev na Štajarskem. Svetli cesar so to postavo, ki velja samo za našo štajarsko deželo, potrdili dne 27. avgusta 1896. V našem deželnem zakoniku je pa bila ta postava razglašena dne 30. oktobra 1896, pod številko 63. To številko si je treba dobro zapomniti, ker na to številko našega letošnjega ukaznega lista se bo odslej skliceval marsikateri ubožec, pa tudi marsikatera občina, ki bo odslej imela še večjih skrbi zastran ubožcev.

Važen je § 1, kateremu sledi še 99 drugih paragrafov. Ta pove, da »kot ubožne v smislu tega zakona je smatrati osebe, katere stalno ali začasno niso zmožne, pridobivati si iz lastne moči in z lastnimi sredstvi vsega tega, kar je potrebno za prevžitek in negovanje zdravja«.

Za te ubožce se pa začne postavi še le takrat skrbeti, veli § 2, ako ti ne morejo potrebe pomoči niti od pravno k temu zavolanih na pr. sorodnikov, delodajalcev, niti po prostovolju ubožni oskrbi, na pr. ljudskih kuhinjah.

Prav važna sta še §§ 18 in 68. Prvi pove, da »župnijski ubožni zavodi ostajajo v svojem dosedanjem obstanku in v svojej dosedanjiej samostalneji upravi«, vendar postava razglša te »župnijske ubožne zavode«, kot »zavode, obstoječe v svrhu javne ubožne oskrbe«, katere upravljajo po zato obstoječih določbah župnik, ubožničar ali oče ubožnih in občinski predstojnik.

Doslej mnogo preresetana vprašanja: Kdo voli in kako voli ubožničarja, in kateri je tisti župan, če jih je več v fari, ki ima pravico, sodelovati pri upravljanju župnijskih ubožnih zavodov, je pustila tudi ta postava nerešena. § 68. le določuje, da sta g. župnik in ubožničar

uda »krajnega ubožnega sveta«, katerega vodi župan, kadar je pa ta zadržan, njegov namestnik. Njun upliv na sklepe krajnega ubožnega sveta menda ne bo mero-dajen, ker vanj slišijo še: občinski oziroma okrožni zdravnik, od občine izvoljeni (trije) odborniki in vsi, po raznih okolišjih nastavljeni krajni nadzorniki ubogih. Vrh tega zamore občinski zastop še druge občane povabiti, da vstopijo v krajni ubožni svet. »Duhovskim korporacijam« nasproti je pa ta postava prav prijazna.

Naše c. kr. okrajno glavarstvo je že dne 19. nov. 1896, pod številko 46.810 razposlalo vsem županstvom naročilo, da naj se »krajni ubožni sveti« sestavijo že do dne 8. dec. t. l. in to naznanijo v Celje in v Gradec. Te dni se je pa okr. glavar napravil na pot, da po posameznih okrajih pojasni novo »ubožno postavo«. Prvi so prišli na vrsto župani in ubožni svetniki celjskega sodnijskega okraja, potem oni šmarijskega, potem laškega, oni ponedeljek za občine vranskega okraja, ono sredo za one gornjegrajskega okraja. V petek, dne 18. grudnia dopoldne je takšen zbor bil še v Konjicah. Bog daj, da bi ubožcem po tej novi postavi v resnici bilo zdatno pomagano!

—0—

Kdo ovira enakopravnost Slovencev v šoli, uradu in javnem življenju?

(Govor poslanca dr. L. Gregorčca v državnem zboru dne 5. dec.)

(Dalje.)

Gospoda moja! Jaz pravim, da nam ne stoji sovražno nasproti nemško ljudstvo, in tudi italijansko ne, ampak le posamične stranke, pri nas v prvi vrsti nemškoliberalna, stranka nemškega državnega jezika, nadoblasti in edino opravičenega nemštva v vsej Avstriji. Da bi se kazala v luči svobodomiselnosti, prav za prav le zato, da bi branila nemške manjšine, je ta stranka glasovala za člen 19. državne osnovne postave, zabranjuje pa, da bi se isti rabil tudi za Slovane, posebno v onih deželah, kjer ona v deželnih zborih gospoduje s svojimi večinami, kakor na pr. na Koroškem in Štajarskem. Tu ne pripoznava nemškoliberalna stranka Slovencev niti kakor pleme, ki ima pravice, katere bi se morale spoštovati, ampak pozna le »osebe, govoreče slovenski«, kakor se je grof Wurmbrand izrazil v tej visoki zbornici. V deželni odbor, v deželni šolski svet se nikdar ne dopusti slovenski poslanec in v predzadnji seji deželnega zbora štajarskega so bili naši poslanci moralno prisiljeni, da so izstopili iz nje. Nove volitve niso povzročile nikake spremembe, ampak so zopet dovedle v deželni zbor staro nestrpnost večino.

Da-li naši poslanci zopet vstopijo v deželni zbor, o tem niso do danes storili še nikakega sklepa. O tem, kakor se postopa s Slovenci v deželnih zborih v Poreču,